

Persbericht

De metaalvakbonden houden vast aan hun wens dat werknemers worden gerespecteerd

Op 12 januari gaven de metaalvakbonden een signaal door te wijzen op het belang van echte en stevige loonsverhogingen voor 2021-2022. Om redenen van sociale rechtvaardigheid, economisch herstel, en een eerlijke verdeling van de geproduceerde rijkdom.

Onze leden bleven zich tijdens de crisis volop inzetten en bleven doorwerken ondanks de pandemie en ondanks het feit dat er zich regelmatig clusterbesmettingen op de werkplek voordeden. Loonsverhogingen maken deel uit van het respect dat voor deze inspanning moet worden getoond. Bovendien moeten serieuze loonsverhogingen een sleutelement zijn in de post-corona herstelaanpak. Onze lonen zijn geen probleem, maar een deel van de oplossing om de reële economie weer zuurstof te geven.

Sinds het begin van de onderhandelingen in de G10 houden de werkgevers zich onvermurwbaar vast aan een maximummarge van 0,4% voor alle werknemers. Ze worden in deze houding geholpen door het voorgestelde kader van de regering. Voor deze laatste blijft het verboden – tenzij voor de uitzondering die gemaakt werd voor de zorgsector – de 0,4% te overschrijden in de sectoren. Dit standpunt is onaanvaardbaar. Het getuigt van minachting voor de werknemers die de bedrijven tijdens de gezondheids crisis de hele tijd draaiende hebben gehouden.

Al onze leden blijven respect eisen. Zowel in grote als in kleine bedrijven. Daarom pleiten wij voor sterke loonakkoorden op sectoraal niveau op basis van een interprofessionele indicatieve marge. Dit is een kwestie van solidariteit. Maar het is ook een kwestie van realisme. De sectorale vertegenwoordigers zijn het best in staat om de situatie in hun bedrijfssectoren te analyseren en te bepalen hoe de loonsverhogingen het best aan deze realiteit kunnen worden aangepast.

Daarom aanvaarden wij in geen geval de strategie van sommigen die de sectorale akkoorden willen overslaan en rechtstreeks in de ondernemingen willen onderhandelen over eenmalige bonussen zonder bijdrage aan de sociale zekerheid. Wij aanvaarden deze strategie, die de solidariteit breekt, niet. Dit is niet hoe wij de sociale dialoog in onze sectoren zien.

Wij zijn ook bezorgd over het gebrek aan feiten en argumenten betreffende de eindeloopbanen. In de metaalsectoren worden de eindeloopbanen steeds moeilijker. Het is ondenkbaar dat wij het op onze werven en aan onze productielijnen uithouden tot de leeftijd van 67 jaar. Wij hebben stevige afspraken over eindeloopbanen nodig om met de zwaarte van onze beroepen om te gaan. Er zijn ook uitzonderlijke maatregelen nodig (op vlak van eindeloopbanen) om tegemoet te komen aan de moeilijkheden van de sectoren die het zwaarst door de economische crisis worden geraakt.

De metaalvakbonden vragen aan de werkgevers en de regering om hun verantwoordelijkheid op te nemen. Er moet een ander kader bepaald worden. Een kader dat echte loonsverhogingen toelaat in de sectoren en dat een geloofwaardige oplossing biedt in het eindeloopbaandossier. De metaalvakbonden willen blijven de hand reiken om oplossingen te vinden. Maar ze zijn ook bereid om opnieuw te mobiliseren op alle niveaus als er geen vooruitgang geboekt wordt. De wil van onze delegaties om gerespecteerd te worden, is na de nationale actiedag van 29 maart nog versterkt. Wij hopen dat de werkgevers en de regering dit begrepen hebben.